

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Tredje Behandling af Forslag til Lov om Valg af Borgerrepræsentanter i Staden Kjøbenhavn.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 3546 ff.)

Intet Ændringsforslag var stillet.

Lovforslaget i dets Helhed sattes til Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmig med 62 Stemmer.

Formanden: Da Lovforslaget er undergaaet Forandringer i dette Ting, vil det nu blive tilbagesendt til Landstingets Formand.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Pensionslov for Postvæsenet.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2025; Udvalgets Betænkning i Tillæg B., Sp. 961—62.)

Uden for Betænkningen var intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslagets Paragraffer med det stillede Ændringsforslag sattes til Forhandling under et.

Ordføreren (Thomsen): I forrige Rigsdagssamling blev der her i Folketinget forelagt et Lovforslag af omtrent samme Indhold som det her foreliggende, men Forslaget fremkom saa sent i Samlingen, at det ikke naaede at komme til 2den Behandling. Da det nu blev forelagt i Aar og blev henvist til Lønningsudvalget, var man i dette Udvalg straks klar over, at det var et Lovforslag, der burde fremmes.

Det, der foreslaas her, er hovedsagelig Forbedringer for de i økonomisk Henseende mindst velstillede Funktionærer af Post-etaten. Deres Lønninger ere ordnede ved Lov af 12te April 1889, og den Gang var Forudsætningen, at i alt Fald de fleste af Funktionærerne i en Alder af 35 Aar eller rettere sagt efter 10 Aars Ansættelse vilde blive pensionsberettigede. Det har vist sig, at det ikke slaar til; dette gælder navnlig i 4de Lønningsklasse, thi de tre første Lønningsklasser ere pensionsberettigede i Henhold til den nævnte Lov af 1889, men i 4de Lønningsklasse fik kun en Tredjepart Ret til at faa fast Ansættelse med Pensionsret. Man havde den Gang forudsat, at de andre, altsaa de to Tredjedele, som ikke straks faa fast Ansættelse, vilde faa den efter en Tjenestetid af 10 Aar, men det har, som sagt, vist sig, at det ikke saa nær slaar til. Allerede nu vilde de have behov at tjene i 12 Aar, før de faa fast Ansættelse, og værre bliver det endnu for deres Vedkommende, som ere ansat siden 1890. Efter hvad man kan skønne, vil det allerede nu komme dertil, at disse, som ere ansat i 1890, først efter 19 Aars Tjeneste ville opnaa Pensionsret, og for dem, der ansættes i Fremtiden, vil det nu stille sig meget værre. Udvalget har derfor ment, at det var forsvarligt at gaa til de Forbedringer, som Regeringen her har foreslaaet, saaledes at de allesammen faa fast Ansættelse med Pensionsret, dog saaledes at de første 10 Aars Tjeneste ikke regnes med.

Hvad Postbudene angaar, skal jeg udtale, at Postbudene her i Kjøbenhavn jo allesammen have Pensionsret, men det have ikke alle Provinspostbudene. Saa vidt man kan skønne er der ca. 80 Provinspostbude, som ikke have Pensionsret, og man har ment, at det vilde være urimeligt ikke at medtage dem ogsaa, naar man ordner Pensionsforholdene for alle de andre. Det er de privat antagne, det der drejer sig om, og af dem er der, som sagt, saa vidt man kan skønne 80, som ikke kunne opnaa fuld Pensionsret, fordi deres Anciennitet først regnes fra Postloven af 1889. I Forslaget er der anført, at 3 Aars privat Tjeneste skulde regnes lig med 2 Aars fast Ansættelse, men da man allerede ved en tidligere Lov, nemlig Loven af 30te Marts